

ואחריו, לפי הסדר, מאדים, חמה, נוגה, כוכב, לבנה.

לפי חישוב זה הרי בשעה הראשונה של בוקר יום רביעי, שהיא השעה ה-13 של היום, משמש כוכב.

לפי הסדר:

מחזור ראשון:

1. שבתאי 2. צדק 3. מאדים 4. חמה 5. נוגה 6. כוכב 7. לבנה.

מחזור שני:

8. שבתאי 9. צדק 10. מאדים 11. חמה 12. נוגה 13. כוכב.

לפי חישוב זה נמצא שבתחילת לילות השבוע, החל מתחילת מוצאי שבת עד תחילת ליל שבת משמשים, לפי הסדר, כוכב בתחלת מוצאי שבת, צדק בתחילת ליל יום שני נוגה בתחילת ליל יום שלישי, שבתאי בתחילת ליל יום רביעי, וכן הלאה לפי ח ל מ.

ואילו בתחילת הבוקר, משמש בתחילת הבוקר של יום ראשון, מזל חמה, וביום שני בתחילת הבוקר משמש מזל לבנה, וביום שלישי נגה וביום רביעי צדק.

ונמצא שבשעה השמינית של יום רביעי שהיא שעה זוגית, משמש מזל מאדים.

בימי שני וחמישי. לפי שימים אלו הם ימי דין משותפים לבית דין של מעלה ושל מטה, שבאותם ימים גם בתי דינים של מטה יושבים בהם לדון, ונמצא כי בית דין של מעלה, ובית דין של מטה שוין אז כאחד.

ובימי דין עוונותיו של אדם נזכרים. (1)

והוינן בה: התינוח בשני וחמישי, אבל בתלתא בשבתא מאי טעמא לא יקיז?

ומבארין: משום דקיימא ליה מזל מאדים ביום שלישי בזווי, בשעה זוגית [בשעה השמינית של היום, שהיא שעה זוגית].

ומזל מאדים הוא ממונה על החרב ועל הדבר ועל הפורעניות. ושעה של זוגות קשה, מפני שהשדים שולטים בזוגות.

[ועיין ברש"י שפירט את סדר המזלות השבועי.

שבעה הם המאורות והמזלות המשמשים במרום: החמה והלבנה, שבתאי, כוכב, נוגה, צדק, מאדים.

בשעה שניתלו שבעת המאורות והמזלות ברקיע השמים, ביום הרביעי לבריאת העולם, הם החלו לשמש כמשרתים, כל אחד בשעה נפרדת, בזה אחר זה, כאשר מידי תום שבע שעות מתחיל מחזור חדש.

המזל הראשון שהחל לשמש בשעה הראשונה של היום רביעי [בתחילת הלילה] הוא שבתאי. בשעה השנייה שימש צדק,

יום, ואם כן האיך היו מקיזים דם? ותירצו שלא היתה קביעות על ימים בכל יום. ובכתובות [ג א]

1. בתוספות הקשו, קודם שתיקן עזרא שבתאי הדין ישבו בימי שני וחמישי, היו יושבים בכל